

Energetická nezávislost na Rusku by stála země EU více než bilion (tisíc miliard) eur

- CZ24 News | 27. května 2022

EU: Konečně se našla záminka, jak naplno rozjet „zelený úděl EU“, zlikvidovat průmysl a poslat lid „zpět na stromy.“ A samozřejmě přivyknout plebs nejen na velmi vysoké ceny energií, ale také na časté blackouty, před nimiž se například v Německu opakovaně varuje.

Výmluva na to, že je Rusko agresor, neobstojí, neboť s největším světovým agresorem, který má na svědomí miliony lidských životů v útočných válkách (např. Irák, Srbsko, Sýrie, Libye, Afghánistán, Somálsko...) se v klidu paktujeme. A od země, která nepokrytě spolupracuje s ISIS a dalšími bojůvkami a z peněz získaných prodejem ropy financuje islamizaci Evropy, nyní chtějí evropští politici brát tuto důležitou komoditu a islamizaci vlastních zemí a jejich přechod do chalífátu tak dokonce spolufinancovat.

Bez nejmenších skrupulí také země EU spolupracují se Saúdskou Arábií, která již 7 let vydatně pracuje na genocidě v Jemenu a jen tak mimochodem oznámila anexi poloviny tohoto suverénního státu. To ovšem pokryteckým politikům nevadí. Vadí-li agrese u jednoho, proč nevadí u jiných? Nebo naopak: Nevadí-li u jiných, proč vadí u Ruska? Jak je navíc možné, že s těmi nejhoršími agresory nejen obchodujeme, ale dokonce jim poskytujeme zbraně na vraždění civilistů?

Ale zpět k tématu. Co nám – jako Evropě – tento tupý aktivismus přinese?

Aby se Evropa stala nezávislou na ruské ropě a plynu v průběhu „REPowerEU“, musel by být podle analýzy investován celkem nejméně jeden bilion eur. Kdo by to měl zaplatit? Samozřejmě my všichni, tedy občané zemí EU. A nejen to: Evropa by musela být takřikajíc deindustrializována.

Americké elity chtějí prakticky úplně oddělit evropský kontinent od Ruska. Zejména s ohledem na dodávky energie. Eskalovaný konflikt na Ukrajině vytvořil širší základ pro vytvoření odpovídajícího tlaku a vytvoření určité lidové podpory. **Západní sankce nyní způsobují explodující náklady na energetické zdroje, z nichž politické vedení viní Vladimira Putina. To, že právě on dostal titul „Černého Petra“ také slouží k realizaci vlastních plánů (iniciovaných Světovým ekonomickým fórem) na „dekarbonizaci“ Evropy. Ale to má svou cenu.**

Cílem programu bruselských eurokratů, nazvaného „REPowerEU“, je snížit závislost Evropské unie na fosilních palivech z Ruska a zároveň učinit mezinárodní společenství „zelenějším“ a „udržitelnějším“. **Nový výpočet od společnosti Rystad Energy však jasně ukazuje, že to bude velmi drahé. Dosažení cíle zvýšit podíl obnovitelných energií ze 40 na 45 procent dodávek energie jen do roku 2030 bude proto vyžadovat investice ve výši nejméně jednoho bilionu eur. Pravděpodobnější však je více než 1,2 bilionu eur.**

Samotná instalace fotovoltaických systémů (411 gigawattů do roku 2030) by stála přibližně 452 miliard eur. Plus odpovídající kapacity pro přechodné skladování elektřiny (sluneční energie je k dispozici pouze v určitou denní dobu). Ale ani to by zdaleka nestačilo k uspokojení poptávky. Společnost Rystad Energy odhaduje, že do roku 2030 by bylo třeba instalovat dalších 450 až 490 GW kapacity větrné energie, aby byl splněn cíl 45% dodávek obnovitelné energie, což by vyžadovalo dodatečné investice ve výši 820 miliard EUR.

„Ambice plánu REPowerEU jsou obrovské. Energetické společnosti a energetické trhy budou hledat podrobnosti o investicích a infrastruktuře. I když jsou cíle dosažitelné, bude to vyžadovat válečné plánování, vysokou úroveň investic, výstavbu a výrobu, aby bylo dosaženo cílů do roku 2030,“ říká Carlos Torres Diaz, vedoucí energetického výzkumu ve společnosti Rystad Energy. Je zde samozřejmě skrytá narážka na neefektivnost evropských orgánů, která pravděpodobně ztíží dosažení těchto cílů. Zejména proto, že tato částka zhruba odpovídá hospodářskému výkonu Španělska za jeden rok.

Cíle lze samozřejmě dosáhnout i snadněji, pokud se výrazně sníží poptávka po energii. **Například prosazováním deindustrializace Evropy. Protože čím méně (těžkého) průmyslu je v Evropě, tím méně energie se spotřebuje.** To však také znamená, že k dosažení ambiciózních cílů by bruselští eurokraté museli učinit Evropu pro tyto společnosti ještě méně atraktivní, než je tomu nyní vzhledem k vysokým nákladům a požadavkům. Výsledná masová nezaměstnanost pak požene lidi k podpoře a „univerzálnímu základnímu příjmu“, který slouží k dystopickým cílům Světového ekonomického fóra pro „Velký reset“.

AUTOR: Slovanka

[ZDROJ](#)